

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

katedra mezinárodních vztahů IPS UK FSV

Posudek na magisterskou diplomovou práci zpracovanou na katedře mezinárodních vztahů IPS by měl obsahovat Vaše vyjádření k následujícím bodům. Při zpracování posudku můžete použít následující část tohoto souboru, kde vyplníte své hodnocení do jednotlivých polí.

Jméno diplomanta/ky

Václav Vymětal

Název práce

United Nations Performance and Responsibility to Protect

Konzultant/ka práce

Jan Karlas

Oponent/ka práce

semestr/rok

LS 2014/2015

počet stran

počet znaků

1. koncepce práce

- i. volba tématu, formulace výzkumné otázky a jejich zdůvodnění; přiměřenost, původnost;
- ii. teoreticko-metodologické ukotvení – výběr a zdůvodnění; metoda zpracování;
- iii. volba zdrojů, kritický rozbor literatury, příp. dalších použitých zdrojů;
- iv. struktura textu (úplnost, správnost a přiměřenost členění, logická provázanost);

Předložená diplomová práce se zabývá výkonností OSN v oblasti humanitární intervence, konkrétně v souvislosti s normou „odpovědnost chránit“ (R2P). Pokládá si otázku týkající se po zdrojích této výkonnosti. Výzkum se soustředí na dva případy, a sice na humanitární krize v Dárfúru v roce 2003 a v Libyi v roce 2011.

Metodologicky se má jednat o komparativní případovou studii, konkrétně o metodu rozdílu a současně metodu kolísajících variancí. Dále mají být tyto metody doplněny o process-tracing. Byl vybrán jeden případ větší akceschopnosti OSN (Libye) a jeden případ její menší akceschopnosti (Dárfúr).

Volba případů a metody je logická a správná. Metody však nejsou ve vlastní analýze výrazněji použity (viz níže).

2. zpracování tématu (výběr zdrojů pro jednotlivé aspekty zvolené problematiky, interpretace přebíraných poznatků, argumentace, formulace vlastních poznatků, včetně vyvození závěrů, přesnost vyjadřování; příp. práce s daty – úplnost, přesnost, správnost postupů; konformita s projektem);

V první kapitole autor představuje konceptuální a teoretická východiska své práce. V prvé řadě jde o nástin klíčových konceptů jako výkonnosti a efektivity. Dále rozebírá tři různé

teoretické perspektivy týkající se dané problematiky – racionalismus, obecně přístup principal-agent a rámec byrokratické kultury (Barnett, Finnemore).

Teoretické přístupy jsou vybrány vhodně. Za racionalismus by však bylo vhodné dosadit konkrétnější teorii.

Druhá kapitola předkládá metodologický rámec. Podává vysvětlení o tom, že výkonnost bude hodnocena na úrovni *výstupů a výsledků*. Hodnocení první úrovně se zaměřuje na míru, ve které se krizemi zabývala Rady bezpečnosti OSN a generální tajemník OSN. Na úrovni výsledků zkoumá dopady rozhodnutí OSN na jednání aktérů.

Výkonnost je konceptualizována a operacionalizována dostatečně.

Práce se zaměřuje na posouzení tří potenciálních vysvětlujících proměnných: 1) zájmy členských států, 2) normy suverenity a R2P, a 3) vnitřní organizační kulturu OSN (přijetí normy R2P hlavními institucemi OSN).

Proměnné jsou vybrány vhodně. Slabší je však jejich operacionalizace. Není nastíněno, jakých hodnot mohou proměnné nabírat a podle jakých kritérií. Zvláště vágní je proměnná zájmy států (to souvisí s výše uvedenou poznámkou, že autor nedostatečně konkretizoval racionalismus). Hypotézy sice do určité míry vyjadřují podstatu věci, ale nejsou formulovány úplně precizně. Problém spočívá v tom, že se odchyľují od jednání celé organizace směrem k dílčím aspektům (jednání států, Sekretariátu).

Třetí kapitola nabízí užitečný přehled týkající se R2P. Nicméně s ohledem na zbytek práce působí poněkud neorganicky. Jednak svou délkou, a rovněž i zaměřením – vzhledem k tématu práce by se dalo očekávat, že větší prostor bude věnován praktickému jednání OSN v humanitárních krizích než doktrinálnímu vývoji.

Co se týče případových studií – hodně pozornosti je věnováno faktografickému popisu případů na úkor analýzy faktorů, které by měly vysvětlovat rozdíly ve výkonnosti.

Dále zájmy států, které jsou základem jedné z hypotéz, nejsou v empirické části dostatečně rozebrány.

Do analýzy se promítají problematické prvky z analytického rámce, zvláště rozkolísání zaměření v hypotézách. Práce poměrně nelogickým způsobem ve svém závěru odděluje vysvětlení jednání RB od vysvětlení jednání Sekretariátu. Nenabízí podrobné a systematické vyhodnocení vytčených faktorů. Zvolené metody nejsou prakticky aplikovány.

3. standardy vědeckého textu (bibliografie, odkazy, citace);

4. stylistická a jazyková úroveň textu;

5. formální úplnost výtisku (čestné prohlášení, obsah, resumé, projekt);

6. dílčí připomínky (pokud nejsou uvedeny jako součást hodnocení výše uvedených aspektů práce); příp. náměty či otázky k obhajobě;

7. celkové hodnocení (práce ne/odpovídá požadavkům kladeným na DP; ne/doporučení práce k obhajobě; nejsilnější, příp. nejslabší stránky práce; příp. doporučení na zvláštní ocenění [pochvala děkana za vynikající DP]);

Přednostmi této práce jsou teoretické a metodologické ambice a autorova vlastní reflexe. Oceňuji schopnost kolegy Vymětala samostatně si vybrat téma a pokusit se o jeho hlubší analýzu.

Naopak nedostatky jsou: 1) výše popsané slabiny výzkumného rámce, 2) málo prostoru věnovaného v empirických kapitolách vlastní analýze, a 3) nejasný závěr práce – abscentuje jasné vysvětlení zkoumaných případů.

Na práci se negativně projevilo to, že ji diplomat v závěru svého psaní vůbec nekonzultoval se školitelem.

Práci navrhuji hodnotit po zvážení všeho uvedeného ještě stupněm „velmi dobře“, především proto, že tato práce nepatří do kategorie diplomové práce veskrze čistě deskriptivního nebo kompilačního charakteru, ale obsahuje vlastní autorovu analýzu postavenou na určitých teoretických východiscích a jeho vlastní reflexi jednání OSN.

8. navrhovaná klasifikace.

„Velmi dobře“

datum

podpis

20. 8. 2015.
